

KO JE KO

Džulija Alvarez (*Julia Alvarez*, 1950, Njujork, SAD), američka književnica dominikanskog porekla. Predavala je kreativno pisanje i engleski jezik na više univerziteta u Americi, ali se od 1998. potpuno posvetila pisanju. Objavila je sledeće knjige: poezija - *Homecoming* (1984), *The Other Side (El Otro Lado)* (1995), *Seven Trees* (1998), *The Woman I Kept to Myself* (2004); romani - *How the García Girls Lost Their Accents* (1991), *In the Time of the Butterflies* (1994), *¡Yo!* (1997), *In the Name of Salomé* (2000), *The Secret Footprints* (2001), *How Tia Lola Came to visit Stay* (2001), *A Cafecito Story* (2001), *Before We Were Free* (2002), *Finding Miracles* (2004), *Saving the World* (2006); knjige eseja i publicistike - *Something to Declare* (1998) i *Once Upon a Quinceañera: Coming of Age in the USA* (2007); knjiga za decu - *Gift of Gracias: The Legend of Altigracia* (2004). Živi u Njujorku.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je studije Engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde trenutno piše magistarski rad na temu karakterizacije u izabranim romanima britanskog pisca Martina Ejmsa. Bavi se prevodnjem i radi kao predavač u centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Mirjana Đurđević (1956, Beograd), objavila je sledeće prozne knjige: *Čas anatomije na Građevinskom fakultetu* (2001), *Treći sektor ili sama žena u tranziciji* (2001), *Ubistvo u Akademiji nauka* (2002), *Parking svetog Savatija* (2003), *Aždajin osmeh* (2004), *Deda Rankove riblje teorije* (2004), *Jacuzzi u liftu* (2005), *Prvi, drugi, treći čovek* (2006), *Čuvari svetinje* (2007) i *Čim preživim ovaj roman* (2008). Prevodi sa engleskog jezika. Živi i radi u Beogradu.

Andelko Erdeljanin (1941, Vojka), školovao se u Vojki, Staroj Pazovi i Novom Sadu (diplomirao jugoslovensku književnost na Filozofskom fakultetu). Radio u „Sremskim novinama“, Radio Novom Sadu i još nekim ustanovama. Piše pesme i priče, aforizme, knjige za decu, književnu kritiku, radio drame. Knjige: *Pamet protiv uma* (1970), *Poluteške beleške*

(1976), *Zavrz lame* (1977), *Lake pesme* (1979), *Svet je mali* (1985), *Za intimnu negu* (1985), *Nešto slatko* (1994), *Vojka* (1997), *Kokoštrklja* (1996), *Srpski aforizmi* (1997), *Bezdušna opasnost* (1999), *Smešne pesme* (2002), *Nikom ništa* (2004), *Sitne zverke i barabe* (2004), *A meni neprijatno* (2005), *Razmišljator* (2005), *Najveći konj u Srbiji* (2008) i dr. Dobitnik je sledećih nagrada: „Radoje Domanović“, „Branica Cvetković“, „Zlatna kaciga“, „Stražilovo“, „Svetozar Miletić“, „Car Uroš“ i dr. Živi u Novom Sadu.

Vladimir Gvozden (1972, Novi Sad), magistrirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na odelu za komparativnu književnost. Objavio je sledeće knjige: *Jovan Dučić putopisac: ogled iz imagologije* (2003) i *Činovi prisvajanja: od teorije ka pragmatični teksta* (2005). Prevodi sa engleskog jezika. Živi u Novom Sadu.

Maksin Hong Kingston (*Maxine Ting Ting Hong Kingston*, 1940, Stokton, Kalifornija, SAD), američka književnica kineskog porekla i profesor univerziteta. Diplomirala je na Univerzitetu Barkli u Kaliforniji. Objavila je sledeće romane: *The Woman Warrior: Memoirs of a Girlhood Among Ghosts* (1976), *China Men* (1980), *Tripmaster Monkey: His Fake Book* (1989), zbirku priča *Hawaii One Summer* (1987) i dve knjige eseja: *To Be the Poet* (2002) i *The Fifth Book of Peace* (2006). Živi u Ouklandu, Kalifornija.

Aleksandra Izgarjan (1972, Zrenjanin), magistrirala je i doktorirala na odelu za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao docent na predmetu Američka književnost. Autorka je monografije *Neprekinuta crna priča* (2002), kao i radova iz oblasti američke književnosti i teorije prevodjenja publikovanih i predstavljenih u zemlji i inostranstvu. Prevodi sa engleskog. Živi u Novom Sadu.

Bojan Jovanović (1950, Niš), studije etnologije završio je na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Snimio je preko četrdeset alternativnih filmova i priredio niz autorskih zbornika tematski posveće-

nih poetici sažetosti, alternativnim znanjima, britanskoj antropologiji, negativnoj utopiji, teoriji rituala, magiji, mesijanstvu, etnopsihologiji, tamnoj strani ljudske prirode, srpskoj Vizantiji, karakterologiji Srba, mistici, muškarcu i ženi, Džojsovoj poetici, Frojdovom antropološkom pesimizmu, delu M. Elijadea, V. Čajkanovića i S. Trojanovića. Osim brojnih naučnih i stručnih radova, autor je i sledećih antropoloških dela: *Srpska knjiga mrtvih* (1992), *Magija srpskih obreda* (1993), *Tajna lapota* (1999), *Duh paganskog nasleđa* (2000), *Klopka za dušu* (2002), *Karakter kao sudbina* (2002), *Govor pećinskih senki* (2004), *Bliskost dalekog* (2005), *Sudbina i magija* (2007). Objavio je sledeće knjige pesama: *Bacanje kamenčića* (1973), *Kost između obala* (1981), *Dušolovac* (1989), *Propoved mrava* (1993), *Peščana majka* (1996), *Odlomci božanstva* (1997), *Kuća iza oblaka* (1999), *Nazivi dolazećeg* (2005), *Senke u tami* (2006). Pesme su mu prevedene na engleski, francuski, nemački, italijanski, mađarski i slovenske jezike. Zastupljen je u više antologija. Radi kao naučni savetnik Balkanološkog instituta SANU. Živi u Nišu.

Slobodan Jovanović (1937, Temerin), arhitekta, istraživač i praktičar – konzervator spomenika kulture. Bavi se prezentacijom i publikovanjem arhitekture u Vojvodini. Deset godina uređivao je časopis za arhitekturu „DaNS“ i bio predsednik Veća Tabakovićeve nagrade. Član je Akademije arhitekata Srbije. Živi u Novom Sadu.

Sanja Kojić Mladenov (1974, Pančevo) diplomirala je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Kustoskinja je izložbi aktuelne umetnosti Muzeja savremene umetnosti Vojvodine u Novom Sadu i članica Asocijacije za vizuelnu umetnost i kulturu *Visart*, Novi Sad. Autorka, kustoskinja i selektorka mnogih projekata koji se tiču polja recentne umetničke prakse i novih medija, kao i promocije mladih umetnika. Piše likovnu kritiku i objavljuje u katalozima izložbi, stručnim publikacijama i medijima. Živi u Novom Sadu.

Miloš Kordić (1944, Komogovina, Banija), školovao se u Jošavici, Komogovini, Petrinji i Zagrebu. Piše poeziju, prozu, kritiku i publicistiku, a bavi se i književnošću za decu. Bio je urednik više listova i časopisa. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Postojalo jedno more* (1966), *Spavač čistog sna* (1968), *Grumen* (1971), *Odavde do rata* (1972), *Caprag* (1976), *Dinosaur* (1977), *Izrezano oko* (1982), *Disanje leda*

(1985), *Rezači drame i kruha* (1989), *Najava zime* (1990), *Nasljedne pjesme* (1992), *Crna biljka jabuka* (1995), *San o Borhesu* (1998), *Izabrane pjesme* (1999), *Tiho pristajanje* (2004); priče i pripovetke – *Konjanik* (1982), *Đavalov šestar* (2001), *Kao tačke u praznini* (2005), *Propušteno* (2005), kao i nekoliko knjiga za decu. Živi u Beogradu.

Hulio Kortasar (*Julio Cortázar*, 1914, Brisel, Belgija – 1984, Pariz), argentinski pesnik, pripovedač, romanopisac i esejist. Iako nikad nije diplomirao na Univerzitetu u Buenos Ajresu gde je studirao na Filozofskom fakultetu, pet godina je radio kao nastavnik u nekoliko srednjih škola u provinciji. Pod pseudonimom *Hulio Denis* 1938. objavio je zbirku soneta na koju je kasnije gledao sa potcenjivanjem. 1944. postao je profesor francuske književnosti na Nacionalnom univerzitetu u Mendoza. Pet godina kasnije objavio je dramu *Kraljevi* (*Los Reyes*), koja je bila zasnovana na mitu o Tezeju i Minotauru. Kao protivnik vlade Huana Perona, 1951. je emigrirao u Francusku, gde je živio do kraja života. Od 1952. godine radio je kao prevodilac za UNESCO. Između ostalog, preveo je špansko izdanje *Robinzona Kruso*a Danijela Defoa, *Hadrijanove memoare* Margerit Jursenar i priče Edgara Alana Poa. Presudan uticaj na njegova dela imali su i Alfred Žari i Lotreamon. Objavio je 4 knjige poezije, 11 knjiga pripovedaka, 5 romana, 3 knjige eseja i 5 publicističkih dela.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je sedamnaest knjiga poezije i sedam knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Ivan Lalović (1975, Beograd), diplomirao je na beogradskom pravnom fakultetu. Objavio je sledeće knjige poezije: *Skrovište* (1997), *Ne znam gde, ne znam zašto* (1999), *Drangulije samoće* (2001), *I na nebu i na zemlji* (2003), *Duševni odblesci* (2005), *Putevi posle* (2006, sa drugim autorima) i *Stara barka* (2007). Živi u Beogradu.

Arijana Luburić-Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na odelu za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Eva Lipska (*Ewa Lipska*, 1945, Krakov, Poljska), završila je Akademiju likovnih umetnosti. Debitovala je 1961. godine, a prvu knjigu pod nepretencioznim naslovom *Pesme* objavila je 1967. I sledeće četiri knjige nose slične naslove, *Druga zbirka pesama*, i sve do *Pete zbirke pesama*, objavljene 1978. Mada generacijski pripada pesnicima „Novog talasa“, Lipska je uvek isticala da se od njih sasvim razlikuje. Od 1970-1980. radila je kao urednik u jednoj od najvećih poljskih izdavačkih kuća – „Vidavnictvo Literackje“. U to vreme piše *Dom mirne mladosti* (1979), te zbirku pesničke proze *Živa smrt*. Do danas je objavila ukupno šesnaest knjiga pesama. Za svoje stvaralaštvo dobila je više visokih nagrada i priznanja, ne samo u Poljskoj. Nesumnjivo, jedna je od najviše prevedenih poljskih pesnikinja.

Stiven Maju (*Steven J. Mailloux*, 1950, La Hoja, Kalifornija, SAD), doktorirao je na Univerzitetu Južna Kalifornija. Predaje englesku i komparativnu književnost i retoriku na kalifornijskom Univerzitetu Irvin. Objavio je studije *Interpretive Conventions: The Reader in the Study of American Fiction* (1982), *Rhetorical Power* (1989), *Reception Histories: Rhetoric, Pragmatism, and American Cultural Politics* (1998), *Disciplinary Identities: Rhetorical Paths of English, Speech, and Composition* (2006), a priredio je knjige *Interpreting Law and Literature* (sa Senfordom Levinsonom, 1988) i *Rhetoric, Sophistry, Pragmatism* (1995). Živi u Irvinu, u Kaliforniji.

Herijet Malen (*Harryette Mullen*, 1953, Florens, Alabama, SAD), američka pesnikinja. Diplomirala je engleski jezik i književnost na Univerzitetu Teksasa, u Ostinu i Univerzitetu Kalifornije, u San Hozeu. Objavila je sledeće knjige poezije: *Tree Tall Woman* (1981), *Trimmings* (1991), *S*PeRM**K*T* (1992), *Muse & Drudge* (1995), *Sleeping with the Dictionary* (2002), *Blues Baby* (2002), *Recyclopedia: Trimmings, S*PeRM**K*T, and Muse and Drudge* (2006). Prozu i eseje objavljuje po periodici. Predaje američku poeziju, afro-američku književnost i kreativno pisanje na Univerzitetu Kalifornije u Los Anđelesu.

Nikola Malović (1970, Kotor), diplomirao je na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavio je knjigu kratkih priča *Poslednja decenija* (1998), novele u dramskoj formi *Kapetan Vizin – 360 stepeni oko Boke* (2002), *Peraški goblen* (2003) i roman *Lutajući Bokelj* (2007), za koji je dobio stipendiju fonda „Borislav Pekić“, nagradu „Laza Kostić“ i Nagradu za prozu Banjaluka 2008. Živi i radi u Herceg Novom.

Radovan Beli Marković (1947, Čelije, školovao se u Čelijama, Lajkovcu, Lazarevcu i Beogradu. Radio je kao novinar valjevskog lista „Napred“ (1978-1994), politički funkcioner u Lajkovcu i upravnik lajkovačke Gradske biblioteke. Bio je član redakcija „Književne reči“ i „Književnih novina“. Objavio je knjige: *Palikuća i Tereza milosti puna* (1976), *Crni kolač* (1983), *Švapska kosa* (1989), *Godine raspleta* (1992), *Živčana japija* (1994), *Stare priče* (1996), *Setembrini u Kolubari* (1996), *Lajkovačka pruga* (1997), *Male priče* (1999), *Limunacija u Čelijama* (2000), *Poslednja ruža Kolubare* (2001), *Knez Miškin u Belom Valjevu* (2002), *Devet belih oblaka* (2003), *Orkestar na pedale* (2004), *Kavaleri staroga premera* (2006), *Čorava strana* (2007) i *Kolubarska trilogija* (2008). Zastupljen je u nekoliko antologija pripovedačke proze, objavljenih na srpskom, nemačkom, engleskom i makedonskom jeziku. Nagrade: „Ivo Andić“, „Branko Ćopić“, „Nolit“, „Bora Stanković“, „Biblios“, „Račanska povelja“, „Meša Selimović“, „Žak Kofino“, „Stevan Sremac“ i dr. Živi i radi u Lajkovcu.

Debra Megpaj Erling (*Debra Magpie Earling*, 1957, Spokejn, Vošington, SAD), američka književnica indijanskog porekla. Magistrirala je na Univerzitetu Kornel, u Vošingtonu. Redovna je profesorka na katedri za engleski jezik i književnost na Univerzitetu Montane u Mizuli. Objavila je roman *Parma Red* (2002), a priče u periodici i antologijama. Živi u Mizuli, u Montani.

Milica Mirković (1980, Kikinda), magistrirala je na odelu za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, i radi kao lektor na Radio Novom Sadu. Piše oglede iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Silvija Monros-Stojaković (1949, Buenos Ajres, Argentina), osnovnu školu, gimnaziju i filološke studije završila je u Beogradu. Svoj književni rad započela je 1976. godine kao prevodilac, a do danas se

ogledala u monografskoj i kritičkoj esejistici, poeziji i u romanesknoj, putopisnoj i epistolarnoj prozi. Objavila je *Poslednje Kortasarove školice* (prepiska sa Kortasarom, 1991), *Ogledalo ljubavi* (prepiska Olje Ivanjicki i Leonida Šejke, 1994), *Grad nad gradovima* (elektronski odgovor Milosrdnom anđelu, 2000), *Ortegina Klepsidra* (ogledi o filozofiji Hosea Ortege i Gasete, 2001), *Nastaviće se...* (roman, 2002), *Mi, Salvador Dali* (monografija, 2004), *Moja Argentina* (putopis, 2005), *Sve u svemu – zbirka čitnjki* (poezija, 2006). Zahvaljujući istovetnom poznavanju srpskog i španskog jezika, prevela je u oba pravca preko sto bibliografskih jedinica, a nije zanemarljiv ni njen pionirski doprinos prevođenju katalonske književnosti (Kortasar, Marijas, R. Montero, Andrić, Simović, Kovačević i dr). Živi u Beogradu.

Barati Mukerđži (*Bharati Mukherjee*, 1940, Kal-kuta, Indija), indijsko-američka spisateljica i profesorka, doktorirala je komparativnu književnost na Univerzitetu Ajove. Objavila je sledeće romane: *The Tiger's Daughter* (1971), *Wife* (1975), *Jasmine* (1989), *The Holder of the World* (1993), *Leave It to Me* (1997), *Desirable Daughters* (2002) i *The Tree Bride* (2004); zbirke priča *Darkness* (1985) i *The Middleman and Other Stories* (1988); memoare *Days and Nights in Calcutta* (1977, sa Klarkom Blezom), kao i tri knjige publicistike: *The Sorrow and the Terror: The Haunting Legacy of the Air India Tragedy* (1987, sa Klarkom Blezom), *Political Culture and Leadership in India* (1991) i *Regionalism in Indian Perspective* (1992). Predaje na katedri za engleski jezik na Univerzitetu Berkli.

Rihard Obermajer (*Richard Obermayr*, 1970, Ried, Austrija), austrijski književnik, objavio je brojne tekstove u književnim časopisima kao što su „Kolik“, „Manuskripte“ ili „Lettre“. Svoj prvi roman, *Der gefälschte Himmel* (*Lažni raj*), objavio je 1998. Član je udruženja pisaca iz Graca i dobitnik brojnih nagrada i stipendija. Prevodi sa engleskog jezika. Živi i radi u Beču.

Kristina Peri Rosi (*Cristina Peri Rossi*, 1941, Montevideo, Urugvaj), urugvajska spisateljica i novinarka, aktivistkinja u borbi za ljudska prava i slobodu govora. Objavila je oko četrdeset knjiga različitih žanrova, između ostalih, eksperimentalni roman *Brod budala* (*La nave de los locos*, 1984), romane *Ljubavni pasijans* (*Solitario de amor*, 1989), *Poslednja noć Dostojevskog* (*La última noche de Dostoevski*,

1992) i *Ljubav je teška droga* (*El amor es una droga dura*, 1999), kao i više zbirki poezije, od kojih je *Evohé* (1971) izazvala skandal kada se pojavila, zbog otvorene lezbijske tematike. Preselila se 1975. godine u Španiju, gde je dobila državljanstvo, a od 2005. živi u Barseloni.

Nataša Polovina (1980, Novi Sad), magistrirala je na odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao asistent na predmetu Srednjovekovna književnost. Piše oglede iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Diana Prodanović-Stankić (1975, Hamburg, Nemačka), diplomirala je i magistrirala na odseku za anglistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao predavač za engleski jezik. Autorka je većeg broja radova iz oblasti kognitivne lingvistike. Bavi se istraživanjima kreativne upotrebe jezika. Živi u Novom Sadu.

Dragan Prole (1972, Novi Sad), zaposlen je u zvanju docenta na odseku za filozofiju Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Stručno se usavršavao u Nemačkoj, Belgiji i Austriji. Objavio je dve knjige: *Huserlova fenomenološka ontologija* (2002), *Um i povest. Hajdeger i Hegel* (2007). Preveo je nekoliko knjiga i članaka sa nemačkog jezika. Živi u Novom Sadu.

Danijela Purešević (Beograd), istoričar umetnosti i likovni kritičar. Diplomirala je istoriju umetnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu, na katedri za modernu umetnost. Od 1984. kao likovni kritičar aktivno deluje na srpskoj, jugoslovenskoj i međunarodnoj likovnoj sceni. Član Međunarodnog udruženja likovnih kritičara AICA – Sekcija Srbija i ULUPUDS-a. Radila je u uređivačkim odborima i objavljivala tekstove u mnogim časopisima. Od 1990. godine radi kao likovni kritičar i urednik u Redakciji za kulturu TV Beograd (RTS). Živi u Beogradu.

Biserka Rajčić (1940, Jelašnica kod Niša), završila je studije slavistike u Beogradu. Od 1962. bavi se prevođenjem slovenskih književnosti, teorije književnosti, teatrologije, filmologije, estetike, filozofije, istoriografije, istorije umetnosti, politikologije, teologije i dr. Objavila je oko 70 knjiga prevoda (poezija, proza, drame, filozofija, esejistika, politi-

kologija i sl.) i knjige: *Pisma iz Praga* (1999), *Poljska civilizacija* (2003), *Moj Krakov – iz kulturne arheologije grada* (2006) i *Šopen, Žorž Sand i njena deca* (radio drama s CD), kao i niz tekstova u časopisima nekadašnje Jugoslavije i Srbije. Dobitnik je brojnih domaćih i stranih nagrada za prevodilaštvo. Živi u Beogradu.

Marija Rakić-Šaranac (1982, Kragujevac), piše poeziju i prevodi sa engleskog. Objavila je tri zbirke poezije: *Naličje mene* (2001), *Antikvarnica na kraju grada* (2005), koja je osvojila nagradu „Aladin Lukač“ za 2006. godinu, a dobitnica je i prve nagrade na 39. Festivalu poezije mladih u Vrbasu, gde joj je štampana zbirka *Obe strane sveta* (2008). Živi i radi u Kragujevcu.

Adrijen Rič (*Adrienne Cecile Rich*, 1929, Baltimor, Merilend, SAD), jedna od ključnih figura ne samo američke, već svetske feminističke poezije 20. stoleća. Diplomirala je na Koledžu Redklif 1951. i iste godine osvojila „Yale Younger Poets Awards“ za zbirku pesama *A Change of World*. Godine 1974. dobila je „National Book Award“ za zbirku *Diving into the Wreck* (1973). Pored navedenih objavila je sledeće knjige poezije: *The Diamond Cutters and Other Poems* (1955), *Snapshots of a Daughter-in-Law* (1963), *Necessities of Life* (1966), *Leaflets* (1969), *Will to Change* (1971), *The Dream of a Common Language* (1978), *A Wild Patience Has Taken Me This Far* (1981), *Your Native Land, Your Life* (1986), *An Atlas of the Difficult World* (1991), *Dark Fields of the Republic: Poems 1991-1995* (1995), *Midnight Salvage: Poems 1995-1998* (1999), *Fox: Poems 1998-2000* (2003), *The School Among the Ruins: Poems 2000-2004* (2006), *Telephone Ringing in the Labyrinth: Poem: 2004-2006* (2007). Pored ovih, napisala je i više kritičko-esejističkih knjiga, uključujući: *Of Woman Born: Motherhood As Experience and Institution* (1976), *On Lies, Secrets, and Silence: Selected Prose 1966-1978* (1979), *Blood, Bread, and Poetry: Selected Prose 1979-1985* (1986), *Arts of the Possible: Essays and Conversations* (2002), *What Is Found There: Notebooks on Poetry and Politics* (1993), *Poetry and Commitment* (2007). Živi u Santa Kruz, u Kaliforniji.

Predrag Šaponja (1972, Novi Sad), diplomirao je engleski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Preveo je knjige Doris Lesing, Alis Manro, Ajris Merdok, Luiz Velš, Mišela Fejbera... Dobitnik je nagrade Društva književnika Vojvodine za prevod godine (2007). Živi u Novom Sadu.

Ejmi Ten (*Amy Tan*, 1952, Oukland, Kalifornija, SAD), američka književnica kineskog porekla, diplomirala je i magistrirala engleski jezik i lingvistiku na Univerzitetu San Hoze. Objavila je sledeće romane: *The Joy Luck Club* (1989), *The Kitchen God's Wife* (1991), *The Hundred Secret Senses* (1995), *The Bonesetter's Daughter* (2001) i *Saving Fish From Drowning* (2005), kao i zbirku eseja *The Opposite of Fate: A Book of Musings* (2003) i dve knjige za decu *The Moon Lady* (1992) i *Sagwa, the Chinese Siamese Cat* (1994). Trenutno radi kao urednik za književnost u „Vestu“, nedeljnom dodatku „Los Anđeles Tajmsa“. Živi u Sausalitu, u Kaliforniji.

Boško Tomašević (1947, Bečej), doktor književnih nauka, književni teoretičar, esejist, kritičar, pesnik. Profesor po pozivu na univerzitetima Frajburg/Brsg., Nancy, Heidelberg, Berlin. Do sada objavio trideset pet knjiga, od čega deset knjiga iz oblasti književne teorije i nauke o književnosti, jedan roman (*Zakasneli izveštaj jednoj akademiji*, 2000) i dvadesetak pesničkih zbirki. Član je francuskog Društva pisaca, francuskog i austrijskog PEN-a, Evropske Akademije nauka i umetnosti. Živi u Insbrodu.

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), diplomirala je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde trenutno pohađa i post-diplomske studije. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Objavila je knjigu poetske proze *Poema preko* (2008). Živi u Novom Sadu.

Jovana Žujević (1984, Beograd), apsolutno je na odseku za španski jezik i hispanike književnosti Filološkog fakulteta u Beogradu. Tokom jednogodišnjeg boravka u SAD-u studirala je hispanistiku i teoriju filma na Univerzitetu u Vermontu. Objavljivala je priče u periodici. Prevodi sa španskog i engleskog jezika. Živi u Beogradu.